

Bilag til tillægsbet. o. lovf. vedr. social service m.v.

munerne at tilgodese de borgere, der måtte ønske en almen handicapbolig.

Jeg vil nu undersøge, om der er regler i lejelovgivningen, som med fordel kan kopieres til regelsættet for § 92-botilbud for at styrke retssikkerheden for beboerne. Et eksempel kunne være, at beboerne skal have et bestemt varsel, før en forhøjelse af beboerbetalingen kan opkræves. Jeg vil dog gerne understrege, at udlejningsboliger på fuldstændige lejelovsbetingelser ikke altid er den optimale løsning for alle grupper. Det skyldes bl.a., at der i udlejningsboliger er regler for, hvordan lejeren skal behandle det lejede og for, at denne ikke må være støjende af hensyn til de andre lejere. Overholdes disse regler ikke, kan lejemålet opsiges.

Hvis udredningen viser, at der er regler fra lejelovgivningen, som hensigtsmæssigt kan overføres til regelsættet for § 92-botilbud, vil jeg arbejde for en ændring af bekendtgørelsen for § 92-botilbud, så reglerne nærmer sig hinanden.

Servicebetalingen

Om servicebetalingen kan jeg oplyse, at reglerne før 1994 var sådan, at udbetaling af pension til beboere på døgninstitutioner og plejehjem blev standset ved optagelsen. De pågældende fik i stedet udbetalt lommepenge.

Fra 1994 har pensionister med ophold i døgninstitutioner eller plejehjem fået udbetalt pension og betaler selv for "husleje", mad, vask m.v.

I den forbindelse er det bestemt, at personer med højeste og mellemste førtidspension skal betale for den særlige service, der følger af opholdet - servicebetalingen.

Med vedtagelsen af førtidspensionsreformen skal personer, der tilkendes førtidspension efter de fra den 1. januar 2003 gældende regler, dog ikke betale servicebetaling.

Servicebetalingen vil forsvinde over tid i takt med, at stadig færre førtidspensionister vil være omfattet af servicelovens § 83 og i takt med, at almene boliger bliver den dominerende boligform for mennesker med handicap frem for længerevarende botilbud efter serviceloven.

Spørgsmålet om diskrimination

Jeg er naturligvis ikke enig i, at bestræbelserne på at imødekomme de individuelle boligbehov skulle være diskriminerende, jf. min besvarelse af 1. februar 2006 på Socialudvalgets spørgsmål 4 til L 82. Når vi har forskellige regelsæt, er det fordi mennesker ikke er ens. Der er behov for forskellige tilbud, der kan opfylde de forskellige individuelle behov, mennesker med funktionsnedsættelser har til boligen.

Når det er sagt, er det samtidig vigtigt at holde et vågent øje med, om det match af boliger, vi har i dag, og som jo er historisk betinget, kan forbedres. Spørgsmålet kan tages op i satspuljesammenhæng.